

[Energiministeren]

med henblik herpå fremsætte et forslag til revision af undergrundsloven i indeværende samling. En direkte og altdækkende ekspropriation af energiresourcerne i den danske undergrund er således et skridt, der ikke er inddraget i de aktuelle forhandlinger med bevillingshaverne. Bevillingshavernes ret er en eret til at efterforske og indvinde disse ressourcer, og det, vi nu drøfter, er følgelig udstrækningen geografisk og tidsmæssigt af denne eret. Det er kravet om arealtilbagegivelse, som i særlig grad er genstand for forhandlingerne.

Det vil efter min opfattelse ikke tjene noget praktisk formål i den øjeblikkelige situation at indlade sig i en teoretisk diskussion om eventuelle fordele og ulemper ved en altdækkende ekspropriation af enerettighederne i henhold til bevillingen af 8. juli 1962 med senere ændringer.

Efter regeringens opfattelse udgør de vilkår, som bevillingshaverne og deres partnere Shell, Chevron og Texaco arbejder efter, en hindring for, at vi på dansk område får den fornødne og mulige efterforsknings- og indvindingsindsats, set i forhold til det aktivitetsniveau, det danske samfund har behov for. Disse utidssvarende vilkår lader sig, forudsat at der hos bevillingshaverne er en tilstrækkelig erkendelse af nødvendigheden af ændringer, ændre ved forhandling, uden at selskabernes igangværende og planlagte indsats berøres heraf.

I denne forbindelse finder jeg det på baggrund af tilkendegivelser herom fra A. P. Møller nødvendigt at oplyse, at de igangværende forhandlinger ikke på nogen måde rejser spørgsmål i forhold til de afholdte, igangværende eller fastlagte investeringer i Dansk Undergrunds Consortium, idet regeringens centrale krav om en hurtig arealtilbagelevering alene berører de arealer, hvor bevillingshaverne ikke er i gang med konkrete aktiviteter.

Det danske samfund har ikke i den situation, vi energimæssigt og økonomisk befinder os i, råd til, at der ligger områder hen, som ellers kunne danne grundlag for en efterforsknings- og indvindingsaktivitet i overensstemmelse med samfundets fundamentale interesser på dette felt. Dette gælder naturligvis ikke mindst i sydvestområdet, der påkalder sig størst geologisk interesse.

Regeringens oplæg til arealtilbageleveringer dækker derfor bredt over hele det danske sokkelområde og undtager ikke sydvestområdet, bortset fra, som anført, de felter, hvor DUC har konkrete aktiviteter i gang på de tidspunkter, hvor arealer skal tilbageleveres.

Ved at modernisere grundlaget for Dansk Undergrunds Consortiums virke og ved at anlægge en statslig rørledning til at transportere olien ind til Jyllands vestkyst vil man kunne tilgodese de afgørende hensyn til forsynings sikkerheden og betalingsbalancen, som Danmarks vanskelige økonomiske stilling byder at der tages. Samtidig kan vi, ved at det danske samfund gennem sit eget olieselskab får køberet til en væsentlig del af den ilandførte olie, sikre en for samfundet fastere og forsyningsmæssigt mere betryggende organisering af anvendelsen af vore egne ressourcer.

Regeringen vægrer sig ved at tro, at de selskaber, der virker i Dansk Undergrunds Consortium, ikke forstår dette samlede oplægs nødvendighed. Regeringen satser derfor fortsat på at nå en forhandlingsløsning, selv om jeg må erkende, at det ikke ser særlig nemt ud. Skal det lykkes, er det nødvendigt, at bevillingshaverne erkender den alvor, der ligger bag regeringens forhandlingsoplæg.

Jeg skal afslutningsvis meddele, at det næste møde med bevillingshaverne er aftalt til den 31. oktober. Regeringen vil på denne baggrund ikke på nærværende tidspunkt fremkomme med tilkendegivelser i sagen, der kan tages som udtryk for, at vi har draget definitive konklusioner omkring forhandlingsforløbet.

Derimod vil regeringen naturligvis fremkomme med en detaljeret redegørelse til folketinget, når forhandlingerne på den ene eller den anden måde er ført til ende.

Wilhelm (VS):

Det er lidt svært at takke ministeren for hans besvarelse, eftersom han rent faktisk ikke kom ind på det, der er spurgt om, nemlig hvad han kan oplyse om fordele og eventuelle ulemper ved ekspropriation, men afviser det som en rent akademisk problemstilling, som man ikke ønsker at beskæftige sig med.

Vi mener, at tiden er inde til ganske fundamentale ændringer af koncessionsforholde-